

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: **M. I. E. H.**, B. zast. *JUDr. P. V.*, advokátom so sídlom V., proti žalovanej: **Slovenská informačná služba**, Vajnorská ulica, P. O. BOX 69, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. p. PK-47-6/2006 zo dňa 13. novembra 2006, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/445/06 – 32 zo dňa 02. júna 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/445/06 – 32 zo dňa 02. júna 2009 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Krajský súd v Bratislave zastavil konanie vo veci preskúmania rozhodnutia žalovanej č. p. PK-47-6/2006 zo dňa 13. novembra 2006, ktorým bol potvrdený personálny rozkaz riaditeľa žalovanej č. X. zo dňa 31. júla 2006 z dôvodu toho, že preskúmané rozhodnutie žalovanej bolo mimo odvolacieho konania zmenené, a preto bolo potrebné v zmysle § 250i ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte uznesenia len „O. s. p.“) konanie o žalobe o preskúmanie tohto a naň nadväzujúceho druhostupňového rozhodnutia zastaviť.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 146 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 246c O. s. p. tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote dňa 29. júna 2009 žalobkyňa odvolanie, v ktorom sa domáhala zrušenia napadnutého uznesenia odvolacím súdom a vrátenia veci prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Žalobkyňa v odvolaní uviedla, že zo správneho spisu je zrejmé, že rozhodnutie o zmene personálneho rozkazu bolo vydané 18. februára 2008, žalobkyňa si ho prevzala dňa 22. februára 2008, z čoho je zrejmé, že súd nemôže zastaviť konanie podľa § 250i ods. 4 O. s. p., nakoľko konanie o mimoriadnom opravnom prostriedku začalo až po podaní žaloby. Rozhodnutie prvostupňového súdu tak vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ďalej žalobkyňa poukázala, že rozhodnutia žalovanej zo dňa 13. novembra 2006 vydaného v konaní PK-47-6/2006 sa predmetná zmena vôbec nedotýkala, pričom práve preskúmanie tohto nezmeneného druhostupňového rozhodnutia je predmetom súdneho konania. S poukazom na § 250i O. s. p. uviedla, že napádané rozhodnutie nebolo zmenené a ani zrušené. Z tohto dôvodu súd postupoval protizákonne, keď konanie zastavil a jeho rozhodnutie tak vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Žalobkyňa ďalej v súvislosti s rozhodnutím o trovách konania uviedla, že nie je zrejmé, prečo jej súd nepriznal trovy právneho zastúpenia, v odôvodnení neuviedol, prečo nepostupoval podľa § 146 ods. 2 O. s. p.. Z predmetného sporu je nepochybné, že konanie bolo zastavené z dôvodov na strane žalovanej. V dôsledku jej nezákonného rozhodnutia bola podaná žaloba na súd, čo potvrdila aj skutočnosť, že prvostupňové rozhodnutie bolo v časti zmenené. Žalobkyňa sa domáhala svojich práv, pričom zmenou prvostupňového rozhodnutia priznala svoje pochybenie. Napriek uvedenému a oprávnenému nároku žalobkyne, tá bude nútená na základe rozhodnutia súdu uhradiť trovy zo svojich peňazí. Žalobkyňa uviedla, že na právo na náhradu trov konania podľa § 146 ods. 2 O. s. p. má žalovaná právny nárok; súd musí tieto okolnosti skúmať a rovnako aj vyhodnotiť.

Záverom žalobkyňa uviedla, že v časti trov konania je rozhodnutie prvostupňového súdu nepreskúmateľné, nie je vôbec zrejmé akými úvahami sa súd riadil, prečo nebral do úvahy § 146 ods. 2 O. s. p. a takéto rozhodnutie nie je presvedčivé, teda súd v časti trov konania vec nesprávne právne posúdil. Tiež ju nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

K odvolaniu sa vyjadrila podaním zo dňa 03. augusta 2009 žalovaná tak, že považovala odvolanie za nedôvodné, tvrdenia žalobkyne uvedené tam nezaložené na pravde a účelové. Žalovaná sa v plnom rozsahu stotožnila s rozhodnutím krajského súdu a poukázala

na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžo/57/2008 zo dňa 16. septembra 2008, kde rozhodol o zastavení konania z dôvodu uvedenom v § 250i ods. 4 O. s. p., pretože napadnuté rozhodnutie (personálny rozkaz) bolo zmenené.

Právoplatným rozhodnutím riaditeľa žalovanej vydaným pod č. p.: 39/52-106-2/2008 zo dňa 18. februára 2008, potvrdeným rozhodnutím vydaným pod č. p.: PK-6-8/2008 zo dňa 28. apríla 2008 bol zmenený personálny rozkaz riaditeľa žalovanej č. X. zo dňa 31. júla 2006, ktorý predchádzal vydaniu žalovaného rozhodnutia č. p. PK-47-6/2006 zo dňa 13. novembra 2006.

Žalovaná uviedla, že z § 250i ods. 4 O. s. p. jednoznačne vyplýva, že súd musel konanie zastaviť, nakoľko došlo k zmene napadnutého rozhodnutia, a to bez ohľadu na skutočnosť, kedy bol mimoriadny opravný prostriedok podaný. Nie je rozhodujúce, či nastala zmena napadnutého rozhodnutia v čase pred podaním žaloby alebo v čase po jej podaní, ale rozhodujúcou skutočnosťou je, že súdu v čase rozhodovania bola takáto zmena známa, resp. že zmena v čase rozhodovania súdu skutočne nastala. Žalobkyňou uvádzaný výklad ustanovenia § 250i ods. 4 O. s. p. považovala žalovaná za nesprávny.

Ďalej sa žalovaná v obsahu odvolania (ako aj v jeho doplnení zo dňa 22. júla 2010, doručenom tunajšiemu súdu dňa 23. júla 2010) podrobne zaoberala skutkovými okolnosťami prejednáwanej veci s citáciou jednotlivých zákonných ustanovení uvádzaných na podporu svojich tvrdení.

Záverom žalovaná navrhla, aby odvolací súd odvolanie žalobkyne zamietol a účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné a napadnuté uznesenie krajského súdu je potrebné zrušiť.

Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p..

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O. s. p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo

zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 250i ods. 4 O. s. p. ak rozhodnutie správneho orgánu bolo medzitým napadnuté protestom prokurátora, súd konanie o žalobe preruší až do jeho vybavenia; ak napadnuté rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené, súd konanie o žalobe zastaví. Obdobne sa postupuje, ak pred podaním žaloby na súd sa proti právoplatnému rozhodnutiu správneho orgánu podal mimoriadny opravný prostriedok.

Z obsahu priložených spisov je zrejmé, že žalobkyňa podala dňa 28. novembra 2006 na Krajský súd v Bratislave návrh na preskúmanie rozhodnutia č. p. PK-47-6/2006 zo dňa 13. novembra 2006, ktorému predchádzalo vydanie personálneho rozkazu č. X. zo dňa 31. júla 2006, domáhajúc sa zrušenia týchto rozhodnutí a vrátenia veci žalovanej na ďalšie konanie.

Žalovaná rozhodnutím vydaným mimo odvolacieho konania č. p.: 39/52-106-2/2008 zo dňa 18. februára 2008 zmenila personálny rozkaz č. X. zo dňa 31. júla 2006 vo výrokovej časti tak, že žalobkyňu odvolala podľa § 35 ods. 1 písm. a/ zák. o štátnej službe z funkcie starší referent špecialista 21. oddelenia 2. odboru Sekcie S SIS dňom 04. augusta 2010 a dňom 05. augusta 2010 ju ustanovila podľa § 33 ods. 1 zák. o štátnej službe do funkcie referent ochrany Oddelenia fyzickej ochrany objektov 9.odboru Sekcie E SIS.

Z obsahu tohto rozhodnutia vyplýva, že personálny rozkaz č. X. zo dňa 31. júla 2006 bol žalobkyni oznámený vyhlásením dňa 04. augusta 2006, t. j. neskôr ako v deň odvolania z doterajšej funkcie, tento personálny rozkaz bol teda vydaný v rozpore so zákonom, preto riaditeľ SIS vydal podľa § 246 zák. o štátnej službe rozhodnutie č. p.: 39/52-106-2/2008 zo dňa 18. februára 2008, ktorým sa uvedená chyba odstránila. **Na zmenu druhostupňového rozhodnutia č. p. PK-V-47-6/2006 zo dňa 13. novembra 2006 nebol, podľa názoru žalovanej, právny dôvod.**

Rozhodnutím č. p.: PK-6-8/2008 zo dňa 28. apríla 2008 bol rozklad žalobkyne proti rozhodnutiu č. p.: 39/52-106-2/2008 zo dňa 18. februára 2008 zamietnutý a rozhodnutie žalovanej vydané mimo odvolacieho konania potvrdené. (Tieto rozhodnutia boli predmetom

súdneho preskúmania v konaní sp. zn. 4S/50/2008 vedenom na Krajskom súde v Bratislave a odvolacieho konania sp. zn. 8Sžo/265/2009 vedenom na Najvyššom súde Slovenskej republiky).

V priebehu konania pred žalovanou boli teda postupne vydané dve prvostupňové rozhodnutia (personálny rozkaz č. X. zo dňa 31. júla 2006 a jeho zmena – rozhodnutie č. p.: 39/52-106-2/2008 zo dňa 18. februára 2008) a dve druhostupňové rozhodnutia (rozhodnutie č. p.: PK-V-47-6/2006 zo dňa 13. novembra 2006, potvrdzujúce personálny rozkaz a rozhodnutie č. p.: PK-6-8/2008 zo dňa 28. apríla 2008, potvrdzujúce zmenu personálneho rozkazu).

Odvolací súd sa nemohol stotožniť s názorom krajského súdu, že vzhľadom na vydanie rozhodnutia č. p.: 39/52-106-2/2008 zo dňa 18. februára 2008 a naň nadväzujúceho rozhodnutia č. p.: PK-6-8/2008 zo dňa 28. apríla 2008 je potrebné konanie o preskúmanie rozhodnutia č. p.: PK-47-6/2006 zo dňa 13. novembra 2006 zastaviť.

Pri hodnotení podmienok, existencia ktorých je zákonom vyžadovaná pre zastavenie konania, bolo potrebné posúdiť, **či vykonanou zmenou bolo resp. nebolo dotknuté napadnuté rozhodnutie žalovanej.**

Žalovaná vydaním rozhodnutia mimo odvolacieho konania zmenila prvostupňové rozhodnutie iba v jeho výroku, **naň nadväzujúce rozhodnutie ponechala bez zmeny**; toto nereflektuje zmenu prvostupňového rozhodnutia, ktoré bolo podkladom pre jeho vydanie, preto neboli splnené podmienky pre zastavenie konania v zmysle § 250i ods. 4 O. s. p..

Odvolací súd považuje za dôležité poukázať na rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 8Sžo/265/2009 zo dňa 26. augusta 2010, ktorým bol potvrdený rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S/50/2008 – 43 zo dňa 17. apríla 2009, ktorým zrušil rozhodnutie žalovanej č. p.: PK-6-8/2008 zo dňa 28. apríla 2008, ako aj prvostupňové rozhodnutie č. 39/52-106-2/2008 zo dňa 18. februára 2008 z dôvodu **ich nespreskúmateľnosti, spočívajúcej v nezrozumiteľnosti a zmätočnosti.**

Taktiež odvolací súd poukazuje na rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 6Sžo/373/2009 zo dňa 22. júna 2010, kde **spôsobilým predmetom** súdneho prieskumu **bolo obdobné rozhodnutie** žalovanej, ktoré prvostupňové rozhodnutie bolo v mimo odvolacom konaní zmenené, bez vykonania zmeny pokiaľ sa jednalo o rozhodnutie o rozklade.

Pokiaľ ide o námietky žalobkyne uvedené v odvolaní, týkajúce sa skutkového stavu, tieto budú predmetom posúdenia v konaní pred súdom prvého stupňa, preto sa nimi odvolací súd nezaoberal.

Úlohou krajského súdu v ďalšom konaní bude posúdiť podanú žalobu s ohľadom na skutkové námietky tam uvedené a vo veci meritórne rozhodnúť.

V novom rozhodnutí súd prvého stupňa rozhodne aj o trovách konania vrátane trov odvolacieho konania (§ 246c ods. 1 vety prvej v spojení s § 224 ods. 3 O. s. p.).

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

V Bratislave 30. septembra 2010

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská